

'Deze stress gunje 81-jarige niet'

Cor van Velzen (81) is ten einde raad. De Oudewaternaar mag al ruim drie jaar zijn woning niet in, omdat deze op instorten staat.

Bert van den Hoogen
Oudewater

„Ik kan niet eens omschrijven hoe ik me voelde toen ik zag dat de woning werd verzegeld en er hekken van twee meter omheen werden gezet,” begint Van Velzen over zijn herinnering aan september 2013. „Ik werd met spoed ontboden op het stadskantoor. Daar kreeg ik te horen dat ik per direct mijn woning niet meer in mocht. Het voelde alsof mijn woning zijn laatste spuitje kreeg.”

Het aanzicht is 3,5 jaar later nog precies zoals Van Velzen de woning moest achterlaten. Hij dacht dat hij met de gemeente Oudewater snel tot een oplossing zou komen en besloot tijdelijk in zijn recreatiewoning in Zeewolde te gaan wonen. Daar woont hij nog steeds.

Verpauperd

Hij rijdt vaak naar Oudewater om post op te halen en bloed te laten prikken. Zijn vrijwilligerswerk bij de kaartclub heeft hij op moeten geven. Zijn sociale leven in Oudewater is hij kwijt. En hij wordt door buurtbewoners op de situatie aangesproken. „Ze zijn boos dat ik niets aan mijn woning doe, want zoals het er nu bij staat, verpaupert de buurt. Daar hebben ze gelijk in. Ik vind de situatie ook vervelend, maar ik kan er niks aan doen.”

Toen Van Velzen jaren geleden de eerste scheurtjes in de buitenmuren ontdekte, vermoedde hij dat deze kwamen door de atlasceder, een naaldboom op zes meter van de gevel. Dit werd later door diverse rapporten bevestigd. De woning is gebouwd op klei en niet onderheid. De alsmaar groeiende ceder zoog het water uit de grond, waardoor de klei is gaan inklinken. De hoekwoning is daarop verzakt. Ook de gemeente, eigenaar van de boom, erkent dit scenario. Dochter Angelique van Velzen, die haar vader bijstaat: „We dachten er met de gemeente onder-



▲ Cor van Velzen met zijn dochter Angelique voor zijn woning aan de Burgemeester Zielhuisstraat in Oudewater, waar hij al meer dan drie jaar niet in mag. FOTOSTEPHAN TELLER

ling snel uit te komen. Dit bleek niet haalbaar. Eind 2015 besloten we om naar de rechter te gaan.”

Toen lag er al een rapport van bureau Fugro GeoServices. Daarin werd geconcludeerd dat de boom de oorzaak was. Angelique: „Maar tijdens de rechtszitting bleek dat de verzekeraar zelfs al een rapport van december 2012 had. Dat hebben ze achtergehouden, ook voor de gemeente.”

Voor Van Velzen is dat een



Onze inzet is om tot een voor beide partijen bevredigende oplossing te komen

—gemeente Oudewater

essentiële factor. Er had eerder schadebeperkend gehandeld moeten worden. De boom eind 2012 kappen, zoals uiteindelijk wel in december 2013 is gedaan, had alle elende kunnen voorkomen. Angelique: „In het voorlopige vonnis van november 2016 oordeelt de rechter dat de gemeente alle schade moet vergoeden die is ontstaan na 1 januari 2013.”

Eind goed al goed, lijkt het, maar nu heeft van Velzen voor de hoogte van de schadevergoeding te maken met de verzekeraar. Die heeft door een eigen deskundige laten vaststellen dat 80 procent van de schade vóór januari 2013 is ontstaan, zodat Van Velzen nog maar 20 procent vergoed krijgt. Dochter Angelique: „Gelukkig hebben wij deskundige Meiborg uit Woerden ingeschakeld die de feiten op een rij heeft

gezet. Toen verlaagde de verzekeraar de 80 procent eerst tot 66 procent en uiteindelijk tussen 10 en 40 procent. Dit kan twee dingen betekenen: of het is geen deskundige, of het was niet de opdracht van de verzekeraar om de echte schade te bepalen. De verzekeraar heeft aantoonbaar bewijzen gemanipuleerd.”

Menselijke maat

Van Velzen had van de gemeente meer verwacht. Terwijl de gemeente de schade zou moeten vergoeden, of moeite zou moeten doen om de zaak op te lossen, stegelt Van Velzen nu met de verzekeraar over de vergoeding. Angelique: „De menselijke maat is volledig zoek. Gezien de ervaringen heb ik weinig vertrouwen meer in de verzekeraar.”

Navraag bij de gemeente leert

„De betrokken partijen zijn met elkaar in gesprek om uitvoering te geven aan de gerechtelijke uitspraak. Onze inzet is om tot een voor beide partijen bevredigende oplossing te komen. We hopen dat dit op korte termijn lukt.”

Angelique: „Een vervolg bij de rechter betekent voor ons nog meer kosten voor advocaten en deskundigen, terwijl we niet weten of we dat ooit terugkrijgen. Wat ik vooral treurig voor mijn vader vind is dat dit al zo lang duurt en het einde nog niet in zicht lijkt, terwijl de feiten en het vonnis heel duidelijk zijn. Behalve dat het zijn leven heeft ontworpen, levert het hem al jaren veel stress op en dat gun je niemand op deze leeftijd.”

Van Velzen wil dat zijn woning wordt hersteld en dat verdere gemaakte kosten vergoed worden.